

**ΘΕΜΑ: Προσθήκη διάταξης στον κυρωτικό νόμο  
της Συνθήκης του Άμστερνταμ**

1. Τα ελληνικά νησιά προσφέρονται, εκτός από τις παραδοσιακές μορφές εκμετάλλευσης των πόρων τους, για πολύπλευρη οικονομική και περιβαλλοντική αξιοποίηση (ανάπτυξη ιχθυοκαλλιεργειών, ήπιων μορφών ενέργειας, υποστήριξη ορισμένων μορφών τουρισμού με παράλληλη δημιουργία υποδομής). Προς αυτήν την κατεύθυνση, αναπτύσσονται ήδη πρωτοβουλίες στο πλαίσιο κοινοτικών προγραμμάτων, όπως το Interreg II και το Natura. Οι πρωτοβουλίες αυτές, στο χώρο αρμοδιότητας κυρίως του Υπουργείου Αιγαίου, θα μπορούσαν να συστηματοποιηθούν και να αποτελέσουν αντικείμενο ευρύτερου και ολοκληρωμένου εθνικού σχεδιασμού ανάπτυξης των μικρών νησιωτικών περιοχών. Ο ολοκληρωμένος εθνικός σχεδιασμός θα συμπλήρωνε, από πλευράς αναπτυξιακής πολιτικής, την πρόσφατη ευρεία μεταρρύθμιση στο χώρο της Πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

2. Αξίζει να σημειωθεί ότι κατά την οριοθέτηση των Πρωτοβάθμιων Ο.Τ.Α., στο πλαίσιο του προγράμματος "Καποδίστριας" (ν. 2539/1997), δεν οριοθετήθηκαν οι θαλάσσιες περιοχές που ανήκουν στην περιφέρειά τους. Ενόψει τούτου, είναι επιβεβλημένη η θέσπιση εξουσιοδοτικής διατάξεως που θα επιτρέψει στη διοίκηση να προβεί στην έκδοση των σχετικών πράξεων.

3. Η επικείμενη κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ προσφέρει την κατάλληλη γι' αυτό ευκαιρία, εξοικονομεί δε "άγονες" αντιπαραθέσεις στη Βουλή και "ενοχλητικές" πιέσεις από την Τουρκία. Η προσθήκη ορισμού (των νησιών) στο νέο άρθρο 158 ΣυνθΕΚ, δεύτερο εδάφιο, Τίτλος XVII "Οικονομική και Κοινωνική Συνοχή", επιβάλλει στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα ανάληψη δράσης με στόχο τη μείωση της καθυστέρησης των πλέον μειονεκτικών περιοχών ή νήσων. Συγχρόνως, προς υποστήριξη του άρθρου 158, η Διακυβερνητική Διάσκεψη υιοθέτησε τη Δήλωση υπ' αριθμ. 30, η οποία έχει κατά λέξη ως εξής:

*α. Παπαδημητρίου  
Δυμγινώ. Από του κ. Παπαυδρίου κηρο-  
φορέυμα, ότι η Συνθήκη άρχισε να εφαρ-  
τείται και εωιτρωη. Εωιοιουυνεί  
μαρίτου και τούρτζ, ότι του καραμαζώ  
να ερωχωράσει στις ερωοδηίες τώρα  
στα εωιτρωά. Εάν έχει ήδη κείσει τις  
δικές του καραζαμάσεις ας σουνευονεί  
με βουρευτές να το ερωσειύσου.*

*“Δήλωση για τις νησιωτικές περιοχές.*

*Η Διάσκεψη αναγνωρίζει ότι οι νησιωτικές περιοχές αντιμετωπίζουν διαρθρωτικά προβλήματα οφειλόμενα στο νησιωτικό τους χαρακτήρα, τα οποία, επειδή είναι μόνιμα, εμποδίζουν την οικονομική και κοινωνική τους ανάπτυξη.*

*Η Διάσκεψη αναγνωρίζει αντιστοίχως ότι η κοινοτική νομοθεσία πρέπει να λάβει υπόψη τα προβλήματα αυτά και ότι, εφόσον υπάρχει ανάγκη, μπορούν να λαμβάνονται ειδικά μέτρα υπέρ των περιοχών αυτών για την καλύτερη ένταξή τους στην εσωτερική αγορά με δίκαιους όρους”.*

4. Η χώρα μας, που πρωτοστάτησε στην αναγνώριση της ιδιαιτερότητας και των αναγκών των νησιωτικών περιοχών κατά την Διακυβερνητική Διάσκεψη, εμφανίζεται έτσι συνεπής προς τις θέσεις που με επιμονή υποστήριξε, αναλαμβάνοντας τη δέσμευση να προβεί στη λήψη των πρόσφορων θεσμικών και διοικητικών μέτρων στο πλαίσιο της εφαρμογής των σχετικών προνοιών της νέας Συνθήκης.

5. Στον κυρωτικό νόμο της Συνθήκης του Άμστερνταμ προστίθεται γι’ αυτό εδάφιο στην παρ. 1 του δεύτερου άρθρου. Επίσης συμπληρώνεται στο σημείο αυτό η Εισηγητική του Έκθεση. Οι σχετικές αλλαγές αποτυπώνονται στα συνημμένα κείμενα με πλάγια στοιχεία.

6. Επειδή δρομολογείται η διαδικασία της συζήτησης του κυρωτικού νομοσχεδίου στη Βουλή, η σχετική απόφαση πρέπει να ληφθεί χωρίς καθυστέρηση.

Αθήνα, 11 Νοεμβρίου 1998

[κείμενο που παρεμβάλλεται στο σημείο ε΄ της παραγράφου 28, στη σελίδα 22 της εισηγητικής έκθεσης του σχεδίου κυρωτικού νόμου της Συνθήκης του Άμστερνταμ].

#### ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ “Κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ...”

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

.....

ε. Στη δυνατότητα υιοθέτησης ειδικών μέτρων για την ανάπτυξη των νησιωτικών περιοχών. Ιδιαίτερη μνεία για τις περιοχές αυτές γίνεται στο άρθρο 130Α (νέο άρθρο 158) περί Συνοχής, αλλά και στη Δήλωση υπ’ αριθμ. 30 που προσαρτάται στην Τελική Πράξη της Διάσκεψης. Οι διατάξεις αυτές αποβλέπουν στην άμβλυνση των ανισοτήτων μεταξύ του επιπέδου ανάπτυξης των διαφόρων περιφερειών και της καθυστέρησης εκείνων των περιφερειών (των νησιωτικών ρητά συμπεριλαμβανομένων) που θεωρούνται λιγότερο ευνοημένες. Η επίτευξη αυτού του στόχου συμβάλλει σε μία μόνιμη ανάπτυξη και θα επιτρέψει την ένταξη των παραπάνω περιοχών με ισότιμες συνθήκες στην εσωτερική αγορά. *Η Ελληνική Δημοκρατία, της οποίας ο γεωγραφικός χώρος περιλαμβάνει τα νησιά του Αιγαίου και του Ιονίου Πελάγους, έχει ιδιαίτερο συμφέρον για την εφαρμογή των εν λόγω προβλέψεων. Το γεγονός αυτό, άλλωστε, την ώθησε να προβάλλει και να υποστηρίξει επίμονα κατά τη διαπραγμάτευση τις σχετικές διατάξεις. Για το λόγο αυτό, στον κυρωτικό νόμο, άρθρο 2 παρ. 1, εδάφιο δεύτερο, παρέχεται ειδική εξουσιοδότηση για θέσπιση των πρόσφορων μέτρων σε εφαρμογή των σχετικών διατάξεων της Συνθήκης του Άμστερνταμ.*

.....”

[κείμενο διατάξεως για το σχέδιο κυρωτικού νόμου της Συνθήκης του Άμστερνταμ].

## ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

### “Κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ.....”

#### Άρθρο πρώτο

.....

#### Άρθρο δεύτερο

1. Με τα προεδρικά διατάγματα και τις λοιπές κανονιστικές πράξεις που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση των άρθρων 1, 2, 3 και 4 του ν. 1338/1983 (ΦΕΚ 36 Α'/17.03.1983), όπως αυτός τροποποιήθηκε από τους νόμους 1440/1984 (ΦΕΚ 70 Α'/21.05.1984), 1775/1988 (ΦΕΚ 101 Α'/24.05.1988), 1880/1990 (ΦΕΚ 39 Α'/21.03.1990), 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α'/31.07.1990), 2076/1992 (ΦΕΚ 130 Α'/01.08.1992) και το άρθρο 19 του ν. 2367/1995 (ΦΕΚ 261 Α'/29.12.1995), δύναται να ρυθμίζεται αναλόγως κάθε θέμα που είναι αναγκαίο για την εφαρμογή της κυρούμενης με τον παρόντα νόμο Συνθήκης και των σχετικών πρωτοκόλλων και δηλώσεων, που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη, καθώς και κάθε θέμα αναγκαίο για την εφαρμογή των πράξεων που εκδίδονται κάθε φορά από τα κοινοτικά όργανα.

*Με τον ίδιο τρόπο, ρυθμίζονται τα θέματα που αναφέρονται στην ανάπτυξη των νησιών και σχετίζονται με την εφαρμογή του άρθρου 158 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε από τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, καθώς επίσης της Δήλωσης υπ' αριθμ. 30, της προσαρτημένης στην Τελική Πράξη που κυρώνεται με τον παρόντα νόμο.*

2. Με τις ανωτέρω κανονιστικές πράξεις επέρχονται οι αναγκαίες προσαρμογές της κείμενης νομοθεσίας, όταν απαιτείται τροποποίηση ή κατάργηση διατάξεων, που είναι αντίθετες προς τη ρύθμιση, που προβλέπεται από την κυρούμενη με τον παρόντα νόμο Συνθήκη καθώς και στις πράξεις των κοινοτικών οργάνων.